

Kabeldoorgifte: vooral een spel voor juristen

Citeersuggestie: G. Lieverse, kabeldoorgifte: vooral een spel voor juristen, IE-Forum.nl [IEF 13082](#).

De bijdrage van Sylvia Brandsteder, directeur VEVAM op 12 september jl. [red. [IEF 13024](#)] en ook de overpeinzing van Jacqueline Seignette op 17 september jl. [red. [IEF 13039](#)] maken duidelijk dat de juridische discussie nog zeer lang door kan gaan. Zie ook de uitspraak van Erik Vos in zijn bijdrage op 18 september jl. [red. [IEF 13044](#)] die schrijft:

“Impliciet sprak ik de verwachting uit dat VEVAM dat geding zou winnen, maar expliciet rekende ik er op dat er nog wel wat rechtsgangen nodig zijn voordat deze ‘kabeloorlog’ ten einde is”.

De diverse rechtszaken die momenteel lopen gaan allemaal alleen nog over de traditionele verspreiding van omroepprogramma's. Als de diverse CBO's met betrekking tot alle nieuwe vormen cq het gebruik van andere technieken en platformen bij het aanbieden van omroep content, ook langs de juridische weg tot antwoorden willen komen, dan ligt er nog een zeer aanzienlijke hoeveelheid werk op juristen te wachten en wordt er nog jaren geprocedeerd. En hoewel er aanleiding genoeg is om op diverse opmerkingen en stelling van Brandsteder en Seignette met een juridische bril op te reageren, zal ik dat niet doen.

Na de uitspraak in 2009 van de zaak NORMA tegen de kabelars in eerste aanleg, hadden de kabelars er voor kunnen kiezen om direct te stoppen met het betalen van de vergoeding voor retransmissie. Kijkend naar de stand van zaken op dit moment in de diverse procedures, zou dat zeker een goed begaanbare juridische route zijn geweest. Echter de kabelars hebben toen gemeend dat die route niet verstandig zou zijn. De voortgaande digitalisering in de distributiesector met alle nieuwe mogelijkheden van dien, vereiste naar hun oordeel een andere aanpak. Een juridische strijd gaan voeren over de wereld van het verleden zou geen oplossing bieden waarmee de nieuwe toekomst ingegaan zou kunnen worden. Daarom hebben de distributeurs samen met de omroepen en de producenten een nieuw vergoedingsmodel ontwikkeld. Een model dat niet is gebouwd op de puur juridische parameters inzake openbaarmaken, maar een model dat uitgaat van parameters die gebaseerd zijn op de business van de elektronische audiovisuele industrie. Een vergoedingsmodel waarbij allerlei juridische vragen over wie welke rechten al dan niet heeft en wie wel of

niet en op welke titel een vergoedingsaanspraak heeft, allemaal buiten de discussie gehouden worden.

Een model dat een vergoeding regelt voor het meer conventionele deel van de business, ofwel de lineaire doorgifte en uitgesteld kijken (zeg maar de vervanger van de videorecorder). RODAP heeft aangegeven dat de vergoeding hiervoor op hetzelfde niveau zou kunnen liggen als het niveau van vergoeding die in het verleden betaald werd voor retransmissie. Daarbovenop een nieuwe vergoeding gekoppeld aan nieuw gebruik cq gekoppeld aan nieuwe omzet die door nieuw of ander gebruik van dezelfde content zou worden gegenereerd. En daarmee ook direct een proportionele vergoeding; meer omzet leidt direct tot een hogere vergoeding.

Hierover is twee jaar onderhandeld, maar helaas zonder resultaat. Blijkbaar hebben de diverse CBO's eind vorig jaar gedacht dat ze beter het juridische gevecht aan konden gaan dan gewoon echt tot zaken te komen. Het overleg was nog niet afgebroken door de CBO's of de eerste claim van Lira lag al bij de kabelars op de mat. Een claim die al snel een opmaat bleek voor een juridische procedure. Kort daarna gevolgd door het kortgeding van VEVAM. Als ik nu hier en daar de commentaren lees, dan schijnt men het vreemd te vinden dat de kabelars en RODAP hun verdediging goed en stevig voeren want ze waren toch bereid om te betalen. Dat is op zich al een vreemde redenering, maar daar komt bij dat de kabelars en RODAP steeds gezegd hebben als we als RODAP met de gezamenlijke CBO's tot een vergoedingsregeling komen dan kunnen alle juridische vraagstukken blijven liggen waar ze liggen. Maar als we niet tot een regeling komen en één of meer CBO's gaan toch het juridische pad op, dan zullen we ons natuurlijk verweren zo goed en grondig als we kunnen.

Wat ik overigens tot dat dag van vandaag niet begrijp is waarom de CBO's het voorstel van RODAP om gezamenlijk naar de rechter te gaan, afgewezen hebben. Toen eind vorig jaar meer en meer duidelijk werd dat op zijn minst een aantal CBO's van mening waren dat ze juridisch gezien een veel sterker positie hadden dan ze, naar hun mening, impliciet door RODAP erkend zagen, heeft de RODAP-onderhandelingsdelegatie voorgesteld om een voorlopige regeling te treffen en gezamenlijk een aantal rechtsvragen die partijen blijkbaar verdeeld houden,

aan de rechter voor te leggen. Een gemiste kans voor de makers. Zeker als ik kijk naar de CBO's staan na de uitspraak in kortgeding in de VEVAM-zaak en kijk naar de Conclusie van de Advocaat Generaal in de NORMA-zaak. Je zou kunnen zeggen eigen schuld dikke bult. Maar dat lost naar de toekomst toe niets op. Dat leidt niet tot een nieuwe regeling. Natuurlijk kunnen partijen ook nog jaren verder procederen. De Lira-procedure en ook de VEVAM-procedure kunnen allebei nog tot aan de Hoge Raad doorgezet worden. Dan gaan CBO's, maar feitelijk de makers, en de RODAP-partijen nog veel meer tonnen euro's verbranden zonder dat er ook maar één cent vergoeding voor de makers op tafel komt. Sterker nog als het tegen zit gaan er alleen maar heel veel centen naar advocaten in plaats van naar makers.

RODAP was en is er van overtuigd dat de oplossing echt alleen maar aan de onderhandelingstafel kan worden bereikt en niet in de rechtszaal. Daarom ook heeft RODAP alle CBO's weer uitgenodigd om tot overleg te komen. Het is nu aan de makers en hun CBO's om de keus te maken. <<

Gerard Lieverse

Secretaris RODAP, maar dit stuk is op persoonlijke titel